

מסורת הש"ס

אין צדין פרק שלישי ביצה

כת.

עין משפט
גור מוצה

(ב) [תקנת עט.] (ג) בית גז;
 חולין נכא (ד) בטיות לא;
 (ד) תקנת ט: מילה: שם
 ס: קדר: קלי: מוסף: מילה
 פ"א, (ט) וקר דרי' ליה
 תמשה ולן שפי' גרטיס
 דמילא, (ו) [נימוס פ.
 כמות פסח, (ז) ודריס יק,
 (ח) [מכמזד, (ט) ששת
 יק]

תהוות הב"ח

(ה) נם' דתנן אין בין יום
 טוב לשבת:

לעני רש"י

אנטייר [אנטייריין]
 להטחי.

מוקף רש"י

אתלת קרנא, כשהיה
 שולח כשר לאשתו ביד נכרי
 עשה החמירה בת ג'
 קרנת (ב"ח נג' א: א: משת
 סימן של יגנז ממש
 אלו ביה וחרו צרה.
 פסולי המוקדשין,
 קדושים שנכל מנה חסד.
 הגאון להקדש, אם
 מותרין לתן יוקדש כשר
 הקדש היל' (בבבוא לא
 ג' י"ב) ח' סבת הנהא
 להחוש הוא, ושוקלין
 אין כנגד מנה בכבור.
 אש' י' לו חמיה כשר
 הילן משקלה ליתר' כול
 לשקול כשר כבוד יגנז
 (שש), אבל משיאה, לפן
 הפסח (רש"י ב"ח ג').
 אין בין יום יום טוב
 ליום מותר למחילה ביום
 טוב מה שאמרו בשבת, אלא
 לענין עושין י' הרה.
 שיש תקלה ונכרת זה
 נלא גרמא (מ"ה) א' א'.

רבינו הגאון

[מתנ''] והכמיס אמרם
 אין משגיחין בכף מאזנים
 כל עיקר. אמר שמואל
 אפילו לישורו פן
 דבכורין אל יתגור בכף
 מאזנים, והוא הל'א
 בתריטא, שגאה כשוקל
 כשר. אמר רב יהודה
 אמר שמואל שבת אומן
 אסור לשקול בשר ביד.
 נראה כאלו כמאזנים הוא
 שוקל, כיון דמשער בידו
 כמה שיש בו והוא אומן
 בזה ורמי מוכח המשקל
 וכמאזנים חשוב. וירושלמי
 הני הנהב לא יתא שוקל
 בידו וית, שידו כליטא,
 אלא חתך בידו בסכין,
 ונתון ליה ולזה, וכן
 (השוקל) (אסור לשקול)
 במים, אמר רב אסור
 לעשות בית יד בכשר.
 פירוש עושין לו קיום
 כיון שיהיה וזלה אתו
 באותו המקום, וכשרוצה
 לחתוך ממנו אותו באותו
 המקום, והוא נקרא בית
 יד. שגאה כשורה כל
 ביוט, והני מילי בסכין,
 אבל ביד שרי. אמר רב
 הווא מותר לעשות סימן
 בבשר, כרב הווא דהוא
 מתוך ליה אתלת קרנא,
 דפרי אהודי, שלא יטול אתו
 חתך יותר מחברו, והא
 מותרין הוה להדי,

מתנ' ר' יהודה אומר שוקל אדם
 לשקול כנגד הכלי וכנגד הקופין
 כיון גדול שקובצין בו כשר
 דאיכא שני ולא הוה מעשה
 דחול: אין משגיחין. אין מעיינין:
 גמ' מאי
 והוא דתליא בתריטא. בטבעת
 שמולין אומן זה כשוקלין
 דמחוי כמותו ולא משקל:
 טעם אומן. שידע לכיון
 משקל כנגד משקל כרדו:
 אסור

מתנ' (ב'ר') יהודה אומר שוקל אדם
 בשר כנגד הכלי או כנגד הקופין
 וחכ"א אין משגיחין בכף
 מאזנים כל עיקר: גמ' מאי
 כל עיקר. מאי אתא לרבוי
 האי כל עיקר נמא וחכמים
 אומרין: אפי' לשמרו מן
 הפעכרים. אין נומנין
 אותו כמאזנים התלויין
 בידו גבוה:
 והוא דתליא בתריטא. בטבעת
 שמולין אומן זה כשוקלין
 דמחוי כמותו ולא משקל:
 טעם אומן. שידע לכיון
 משקל כנגד משקל כרדו:
 אסור

מתנ' (ב'ר') יהודה אומר שוקל אדם
 בשר כנגד הכלי או כנגד הקופין
 וחכ"א אין משגיחין בכף
 מאזנים כל עיקר: גמ' מאי
 כל עיקר. מאי אתא לרבוי
 האי כל עיקר נמא וחכמים
 אומרין: אפי' לשמרו מן
 הפעכרים. אין נומנין
 אותו כמאזנים התלויין
 בידו גבוה:
 והוא דתליא בתריטא. בטבעת
 שמולין אומן זה כשוקלין
 דמחוי כמותו ולא משקל:
 טעם אומן. שידע לכיון
 משקל כנגד משקל כרדו:
 אסור

מתנ' (ב'ר') יהודה אומר שוקל אדם
 בשר כנגד הכלי או כנגד הקופין
 וחכ"א אין משגיחין בכף
 מאזנים כל עיקר: גמ' מאי
 כל עיקר. מאי אתא לרבוי
 האי כל עיקר נמא וחכמים
 אומרין: אפי' לשמרו מן
 הפעכרים. אין נומנין
 אותו כמאזנים התלויין
 בידו גבוה:
 והוא דתליא בתריטא. בטבעת
 שמולין אומן זה כשוקלין
 דמחוי כמותו ולא משקל:
 טעם אומן. שידע לכיון
 משקל כנגד משקל כרדו:
 אסור

מתנ' (ב'ר') יהודה אומר שוקל אדם
 בשר כנגד הכלי או כנגד הקופין
 וחכ"א אין משגיחין בכף
 מאזנים כל עיקר: גמ' מאי
 כל עיקר. מאי אתא לרבוי
 האי כל עיקר נמא וחכמים
 אומרין: אפי' לשמרו מן
 הפעכרים. אין נומנין
 אותו כמאזנים התלויין
 בידו גבוה:
 והוא דתליא בתריטא. בטבעת
 שמולין אומן זה כשוקלין
 דמחוי כמותו ולא משקל:
 טעם אומן. שידע לכיון
 משקל כנגד משקל כרדו:
 אסור

עין משפט
 גור מוצה
 לר' אב' ג' ד' ה' מ'י' פ'ד
 תלמוד יום טוב הלכה כ'
 סמך לחין פה טושיע' איה
 סימן חק ספי' י'
 לה' ו' ד' ח' מ'י' פ'ד' ט'ס
 הלכה ו' טושיע' איה
 ט'ס ספי' י'
 לו' ט' מ'י' פ'ד' ט'ס
 אשורי מוכח הי"ב:
 לו' י' מ'י' פ'ד' ט'ס
 נכמות הלכה י' סמך
 לחין שנת טושיע' י"ד
 סימן ט' ספי' ו'
 לה' כ' מ'י' פ'ד' ט'ס
 י"ד' ט'ס ט' סמך
 לחין פה טושיע' איה
 סימן חק ספי' י':